

anyle

C. 139

Lib. grammat. & antiquar,
in Oeder
N. 54.

II. 1. a 54.

ΠΙΝΑΞ
ΚΕΒΗΤΟΣ
ΘΗΒΑΙΟΥ.

id est,
TABVLA
CEBETIS THEBANI,
DE VITA HVMANA PRV-
denter instituenda.

*In vsum Studiosorum Societatis IESV Gracè
seorsim excusa.*

COLONIAE AGRIPPINAE,
In Officina Birckmannica, sumptibus
Hermanni Mylij.

ANNO M. DC. XVII.

REVISED
KERNHUTZ
© H. A. L. O. Y.

CEBBETIS THIBANI
IN VITA HYMNARI

In the ...

COLONIAE AGRICOLA
In ...
anno M. DC. XVII

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ.

Erasmus ambulans in

Τυγχάνομεν *templum quo nulla quidem* ^{latini} *templum quo nulla quidem* ^{latini} *templum quo nulla quidem*
τῷ τοῦ χρόνου ἱερῷ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν
et alia appensa dona videbamus
ἡμεῖς ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν.
appensa vero et tabulaquam ante
ἐνεκείτο ἢ ἡμεῖς πίναξ τις ἐμπε-
templum in qua erat scriptura peregri-
θε τοῦ νεώ, ἐν ᾧ κτ' ἡ γραφή τις ξέ-

na et somniculatus peregri- nos non peregri- nos non peregri-
νη, ἢ μύθος ἔχουσα ἰδίως, ἧς οὐκ ἠδυνάμεθα συμβῶ-
qui et peregri- nos non peregri- nos non peregri-
λεῖν τίνες ἢ πότε ἦσαν. ἔτε γὰρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι
quod scriptum erat peregri- nos non peregri-
τὸ γράμμα μόνον, ἔτε σφατὸ πέδον, ἀλλὰ **Θ**
in ipso habebat alios ambitus duos hincque maiorem
ἐν αὐτῷ, ἔχων ἑτέρας **Θ** εἰκόνας δύο, τὸν μὲν μείζω,
illum vero minorem ante. et peregri- nos non peregri-
τὸν ἢ ἐλάττω. **Λ** ἢ ἢ πύλη δ' ἐπὶ τοῦ πρώτου **Θ**
ante vero rotam hincque videbatur nobis nulla statu-
πρὸς τὴν πύλην, ὅχι **Θ** ἐδόκει ἡμῖν πολὺς ἐφεσά-
ante vero ambitum multitudinis hincque mulierum vide-
ναι. ἐν δὲ τῷ **Θ**, ἀληθῶς τι γυναικῶν ἐω-
bant per vero peregri- nos non peregri-
σάτο. ἐπὶ ἢ τῆς εἰσόδου τοῦ πρώτου πύλων **Θ** ἢ **Θ**
hincque peregri- nos non peregri-
κόλα γέροντις ἔσως, ἐμφασιν ἐποίησε, ὡς **Θ** ἔσως
quod peregri- nos non peregri-
πὶ τῷ εἰσιόντι ὄχλῳ. ἀπορῶντων ἢ ἡμῶν **Θ** εἰς τὴν μν-
peregri- nos non peregri-
ναστικῆς ἀδ' ἡμῶν **Θ** εἰς τὴν μν-
peregri- nos non peregri-
θολογίας πρὸς ἀλήθως πολὺν χρόνον, πρὸς ἑσῶς
aliquis astans, nullum formidabile peregri- nos non peregri-
τις παρεσῶς, ἔην δεινὸν πάσχετε ὡς ξένοι, ἔφη, ἀπο-
pantes de peregri- nos non peregri-
ροῦντες **Θ** εἰς τὴν γραφῆς ἰσχυρῆς. ἔτε γὰρ τῶν **Θ** ἰσχυ-

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

multi sciunt quid aliquando scribitur fabulosa narratio, sed non
 εἰωνοὶ πολλοὶ ἴσασιν, τί ποτε αὐτῇ ἡ μυθολογία διώκεται
negatum est vulgare dogma sed peregrinissima est
 ἢ γὰρ ἐστὶ πολιτικὸν ἀνάστημα, ἀλλὰ ξένος τις πα-
de aliquando venit hinc vitruvius et prout
 λαι ποτε ἀφίκετο δευρο, ἀνὴρ ἐμφρων, καὶ δεινός
in sapientia sermoque ut a sepe rithagoriam grandem et
 πείσοφίαν, λόγῳ ἢ ἔργῳ Περικλέειον πιναι ἢ
parthenidis imitans vitam qui tunc dogma hoc
 Παρμενίδειον ἐζηλωθεὶς βίον, ὅς τ' ἀπὲρ ἱερὸν τοῦτο
et scripturam possit saturo. non igitur
 καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ χρόνῳ. ποτερον οὖν,
dicendum ipsum vitam hinc quando
 ἐφίω ἐγώ, καὶ αὐτὸν τὸν ἀνδρα γινώσκεις ἔωρα-
vidisti, admiraty, inquit ipsum multum tunc
 κως; ἢ ἐθαύμασα γε, ἔφη, αὐτὸν πολὺν χρόνον.
invenis existens, quousque differat
 νεώτερος ὢν, πολλὰ ἢ ἀσχετὰ διελέγετο.
de hinc fabulosa narratione sepe ipsum
 καὶ πάλιν τῆς ἢ τῆς μυθολογίας, πολλὰ αὐτὸς
audientem narrante propter deum hinc
 ἠκηθέειν διεξιόντος. πρὸς δὲ τοίνυν, ἐφίω ἐγώ, εἰ
non tibi aliqua molestia est, hinc
 μη τις σοι μεγάλη ἀγολία τυγχάνει εἶσα, διήγησά
nobis optime desideratum amice quidnam est
 ἡμῖν. πάνυ γὰρ ἔπιθυμοῦμαι ἀκροῦσθαι, τί ποτέ ἐστιν ὁ
illud nulla mundi peregrinamur sed hoc oportet
 μῦθος, εἰδείς φθόνος ὡς ξένοι, ἔφη. ἀλλὰ τίς τις δέει
vos amice quia periculosum habet periculum
 ὑμᾶς ἀκροῦσθαι, ὅτι ἐπικίνδυνόν τι ἔχει ἡ ἐξήγησις.
quale illud quod si quidem attendit
 οἶόν τι; ἐφίω ἐγώ. ὅτι ἂν μὲν προσέξετε, ἔφη, καὶ
intelligetis si dimittit? prudentes felices, et
 σωθήσετε τὰ λεγόμενα, φρόνιμοι ἢ ἀδολαίμονες ἐ-
si vero non improvidentes infelices
 σέοδε εἰ ἢ μὴ ἀφρονες, καὶ κακοδολαίμονες, ἐπι-
man inveni etis male vivetis
 κροί, καὶ ἀμαθείς γλυόμενοι, κακῶς εἰώσεοδε. Ἐστὶ γὰρ
c. explicatio similis vatis sermone quod illa
 ἡ ἐξήγησις εἰκναι τῷ τῆς Ἐπίγυρος ἀνιγμῶν, ὅ ἀπεί-

cebas

ΠΙΝΑΞ.

^{obviabat} ^{luminibus} ^{quidem igitur illud}
 νη πρὸ βάλκων τοῖς ἀνθρώποις. εἰ μὲν οὐκ αὐτὸ
^{intelligat} ^{respondebat} ^{et}
^{à s'p'inge} ^{eadem modo} ^{cum} ^{explicatione sui}
 σιωπῆς, ἐσώζετο, εἰ δὲ μὴ σιωπῆς, ἀπόλυτον ἔστω τῆς
 (Φιγγός. ὡσὺτως δὲ ἢ δὴ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης.
^{amantia} ^{luminibus} ^{proponit obfure}
 ἢ δὲ Αφροσύνη τοῖς ἀνθρώποις (Φιγγέσι. ἀνίτη-
^{hui} ^{quid inquit malum quidam} ^{neq}
 ται δὲ καὶ ταῦτα, τί ἀγαθόν, τί κακόν, τί ἔτε ἀγαθόν, ἔτε
^{hæc} ^{si} ^{aliquis}
 κακόν ἐσὶν ἐν τῷ βίῳ. Ταῦτα οὐκ εἰ μὴ τις σιωπῆς,
^{non semel} ^{quædam modum}
 ἀπόλυτον ἔστω αὐτῆς ὅση εἰσάπαξ, ὡσπερ ὁ ἕως ἄνθρωπος
^{deboratus} ^{moriebatur}
 τῆς (Φιγγός κατὰ βρωθεῖς ἀπέθνησκεν. ἀλλὰ καὶ ἔροστ
^{ratum} ^{esto} ^{corruptum} ^{siunt}
 μικρὸν ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ καταφθείρεται, καθάπερ οἱ
^{ad remam} ^{trauntur} ^{si} ^{conspicitur} ^e
 δὴ λιμωρία ἀδραδιδόμενοι. εἰ δὲ τις γῆρας, ἀνά-
^{conspiratio} ^{perditur} ^{ipse} ^{janatur}
 παλιν ἢ μὲν Αφροσύνη ἀπόλυτον, αὐτὸς δὲ (ὡζε-
^{beatu} ^{felix} ^{fit}
 ται, καὶ μακαριότης δὲ δόξαιμων γίνεται ἐν παν-
^{vos} ^{attendite} ^{standite}
 τὶ τῷ βίῳ. ὑμεῖς οὐκ ἀποσέχετε, καὶ μὴ ἀδρακετε.
^{propter deum} ^{quomodo aliquod} ^{desideratum} ^{ei inie}
 ὡς ἡρεσκέεις, ὡς εἰς μέγαλιον ἵνα δὴ θυμῶν ἐμβε-
^{uisti} ^{si} ^{hæc} ^{si} ^{habes} ^{inquiescatis}
 μετὰ ἡμᾶς, εἰ ταῦτα ἔσως ἔχει. ἀλλ' ἔστιν, ἔφη
^{habentia} ^{igitur} ^{præsentibus igitur} ^{explicans}
 ἔσως ἔχοντα. ὅση ἀνθρώποις τοίνυν διγυγέμενος
^{tanquam nobis} ^{intelligentibus} ^{obiter} ^{liquidum}
 ὡς ἡμῶν ἀποσέχοντων ἔπαρεργως, ἐπειπερ καὶ
^{hoc} ^{parare} ^{talis} ^{est} ^{accipere} ^{inquam}
 τὸ δὴ τιμίον τοῖς τὸν ἐσὶν. ἀγαλαβῶν οὐκ ῥά βδλον
^{aliqua} ^{extendens ad} ^{videtur} ^{videtis} ^{manet}
 ἵνα καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφίαν, ὁρᾶτε ἔφη τὸν
^{ambitum huius} ^{videamus} ^{huius} ^{primum} ^{oportet} ^{scire}
 ὡς εἰ βολον τοῦτον; ὁρῶμεν. τοῦτο πρῶτον δεῖ εἰδέναι

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

^{quod vocatur in loquendo} ὑμᾶς, ὅτι καλεῖται ὁ ποτὸς ἐστὶ βίος, ἢ ὄχλος ^{quod}
^{quod proprie portam stat huius futuri sunt} ὁ πολὺς, ὁ ποτὸς τῷ πύλλω ἐφραῶς, οἱ μέλλοντες εἰ-
^{intrare in vitam istam sunt in opes} σποροβόλοι εἰς τὸν βίον ἐτοί εἰσιν. ὁ ἢ γέρων, ὁ ἄνω,
^{stat est habes aliqua in manu et in altera} ἔσηκως, ἔχων χάρτιον πινάκον ἐν τῇ χειρὶ, ἢ τῇ ἑτέρᾳ
^{tanquam ostendit aliquam sic vocatur imperat} ὡσπερ δεικνύων τί, ἐστὶ δαίμων καλεῖται. περὶ αὐ-
^{ingredientibus quid oportet ipse facere tamquam} τῇ ἢ τοῖς εἰσποροβόλοις, τί δεῖ αὐτοῦ ποιεῖν, ὡς αὐ-
^{intraverint in vitam et ostendit qualiter manum} εἰσελθῶσιν εἰς τὸν βίον. ἢ δεικνύει πινάκον ὁδὸν αὐ-
^{ipsum imitatore si salvari futuri sunt} τοῦ δεῖ βαδίζειν, εἰ σωζέσθαι μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ.
^{qualiter videt ire vel quomodo} πινάκον οὗ ὁδὸν κελθεῖ βαδίζειν, ἢ πῶς; ἐφίω ἐγώ.
^{videt dicebat iuxta portam etiam aliquem profectum iuxta} ὄρα, εἶπε, ὡς τὸ πύλλω δρόνον πινάκον κείμενον ἐπὶ τῷ
^{quod locum iuxta canonem incedit in quo} ἄροπον τοῦτον καθ' εἰσποροβόλου ὄχλου, ἐφ' ἧς καὶ ἐ-
^{det mulier formata in facie et specie affertur} ἦν γυνὴ πεπλομένη τῷ εἶδει, ἐπιθανὴ φαινο-
^{et habens rotulam aliam sed} μένη, ἢ ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσα ποτήριον τι; ὄρω, ἀλλ' οὐ
^{qua ipse dicebat fallacia vocatur dicebat omnes} τίς ἐστὶ αὐτῆ, ἐφίω. Ἀπάτη καλεῖται, φησὶν, ἢ πᾶν-
^{homines de arietibus dicitur quod facit} τας οὐτὸν ἀνδρῶν πλανῶσα. εἶτα, τί πρῶτον εἶδον
^{ingredientes in vitam pota praeferunt} τι; οὐτὸν εἰσποροβόλους εἰς τὸν βίον ποτίζει τῇ ἑαυ-
^{potestate hoc est potio error} τῆς δυνάμει. τοῦτο ἢ τί ἐστὶ τὸ ποτόν; πλανῆ, ἐφίω, καὶ
^{inquit} ἀγνοία. εἶτα τί; πίνοντες τοῦτο πορβόλοντι εἰς τὸν
 βίον; πότερον οὐ πάντες πίνουσιν τὸν πλανόν, ἢ ἔ;
 πάντες πίνουσιν, ἐφίω. ἀλλ' οἱ μὲν πλείον, οἱ ἢ ἥττον. ἐπε-
 ἢ ἔχ.

Π Ι Ν Α Ξ.

ἢ ἔχ' ὄρα^ς ὄδον τῆς πύλης πλῆθος π γυναικῶν ἐ-
 τυρῶν, παντοδαπὰς μορφὰς ἔχουσῶν; ὄρω. αὐτῆ
 τοῖω Δόξαι, ἢ Επιθυμίαι, ἢ Ἡδοναὶ καλοῦνται.
 ὅταν οὖν εἰσπορευεταὶ ὁ ὄχλος. ^{καταβῆ} ἀναπιδῶσιν αὐ-
 ται, ἢ συμπλέθονται πρὸς ἑκάστον, εἶτα ἀπάγουσι.
 ποῖ ἢ ἀπάγουσιν αὐτῆς; αἱ μὲν εἰς τὸ δάπλυμα Δαί-
 τῶν ἀπάτῃ, ὡ δαιμόνιε, ὡς χαλεπὸν τὸ πόμα λέ-
 γει, ἢ πᾶσι γε, ἔφη, επαγγέλλονται ὡς ὅτι τὰ βέλ-
 πιε ἄξουσι, ἢ εἰς βίον δ' δαίμονα ἢ λυσιτελή. οἱ δ'
 Δαί τῶν ἀγνοίαν, ἢ τὸν πλάνον, ἔφη πεπώκεισι πα-
 ερ τῆς Ἀπάτης, ἔχ' ἄριστοι ποῖα εἰσιν ἀλιθινή ὁ-
 δος, ἢ ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ πλάσσονται εἰκῆ, ὡς περ ὄρα^ς
 ἔσθ' ἄλλοτερον εἰσπορευομένους, ὡς πείραζοντας, ὁ-
 πῶν αὐτὰι δεικνύουσιν. ὄρω τοῦτο, ἔφη. ἢ ἢ γυνή
 εἰρήνη τίς ἐστίν, ἢ ὡς περ τυφλή ἢ μῆνομένη τις εἶναι
 δοῖσθαι, ἢ ἐσηκῆ ὅτι λίθος πῆος στρογγυλῆ; καλεῖ-
 τῶν μὲν, ἔφη, Τύχη. ἐστὶ δ' ἔ μόνον τυφλή, ἀλλὰ καὶ καὶ
 μῆνομένη ἔ κακῆ. αὐτῆ οὖν πῆ ἔργον ἔχει, πείρα-
 ζέτω πάντα χε, ἔφη, ἢ παρ' ὧν μὲν ἀρπάζει τὰ
 ἔσ' ἄρχοντα, καὶ ἑτέροις δίδωσι, ὡς δ' ἢ τῶν αὐτῶν

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

^{ruofus auferit ex tempore et dedit alijs}
 πάλιν ἀφαιρείται ἡ δαχτυλίδα, ἢ δέδωκε, ἢ ἄλ-
^{dat remota p[er]sona p[er] se quae p[er] se v[er]ba signum}
 λους δίδωσιν εἰκὴ ἢ ἀβεβαιώς. διό ἐ το σημεῖον κκ-
^{quod super rotundum lapidem stetit dicitur ad hoc}
 λῶς μινύει τὴν φωνὴν αὐτῆς. ποῖον τούτο; ἐφ' ἣν
^{significat quodne est firmum nec dicitur est firmum firmabitur}
 ἐγώ. ὅτι ὅτι προγγύλα λίδρα ἔθηκεν. εἴτα τί τούτο
^{domini casus magne dure}
 σημαίνει; ὅτι ἀφ' αὐτῆς, ἢ βεβαια ἐσὶν ἢ παρ' αὐ-
^{fiunt si aliquis ipse crediderit tunc multa}
 τῆς δόξης. ἐκπλώσας γὰρ μεγαλαὶ καὶ σκληραὶ γί-
^{faciunt quae iura ipsam dicitur quid vult}
 γνονται, ὅταν τις αὐτῆ πειθῆται. ὁ δ' ὄχλος, ὁ το-
^{ruo vocantur vocantur si p[er]sona}
 λὸς ἔστι, ὁ δὲ αὐτῶν ἔσηκός τί βελεται, ἢ
^{videntur p[er]sonae gaudere}
 τίνες καλοῦνται; καλοῦνται ἢ ἔστι ἀπερθε-
^{videntur ipse qui accipiunt a fortuna sunt}
 λῶν αὐτῶν, ἢ ἔστι τῆς τύχης εἰσι.
^{bonam fortunam ipsam vocant}
 ἔστι δ' ἐ ἀγαθῶν τύχων αὐτῶν καλῶσιν. οἱ δ'
^{fiat manus extenderet}
 δοκῶντες κλαίειν, ἐ τὰς χεῖρας ἐκτεταγῶσιν,
^{quibus dicitur}
 εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο, ἢ δέδωκε πρότερον αὐτῶν.
^{ipso tunc malam fortunam vocant quae}
 ἔστι πάλιν κακῶν τύχων αὐτῶν καλῶσιν. τίνες
^{quod qui}
 αὐτῶν ἐσὶν ἀδίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι ἔτι οἱ μὴ λαμ-
^{accipiunt gaudent aliis sunt flet}
 βάνοντες χαίρουσιν, οἱ δ' ἀπὸ βάνοντες, κλαίουσιν

τῶ-

ΠΙΝΑΞ:

^{αριω} ^{σιντες} ^{ζιντε}
 πῶτα, ἔφη, αὐτὰρ ποῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δλο-
 κεῖ εἶναι ἀγαθὰ. πῶτα οὐκ ἔστι; πλοῦτος δὲ δη-
 λαδὴ, ἔδολξα, ἔδ' γένεια, ἔ τέκνα, καὶ τυραννί-
 δες, ἔ βασιλεῖαι, ἔ τ' ἄλλα ὅσα τέτοις πλοῦσι
 σια. ταῦτα οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ, φεῖ μὲν τέ-
 των, ἔφη, ἢ αὐτῆς ἀγαλεξόμεθα νῦν ἢ φεῖ τι
 μυθολογίαν γινώμεθα. ἔσω ἔτως. ὄρας οὐκ, ὡς αὐ-
 παρέλθοις τὴν πύλιν τούτῳ, ἀνώτερον αἴθρον
 φεῖβον, ἢ γυναικας ἔξω τοῦ φεῖβου ἐσηκίας,
 κκοσμομύθια ὡσπερ ἐτύρσαι εἰώθασι, ἢ μάλα.
 αὐτῶν τοίνυν, ἢ μὲν ἀκροσία καλεῖται, ἢ ἡ Ἀσωτία,
 ἢ ἡ Ἀπλησία, ἢ ἡ Κολακεία. τί οὐκ ὡς ἐσηκασιν
 αὐτῶν; πλοῦτος οὐκ, ἔφη, οὐκ εἰληφότες τί πλοῦ-
 τῆς Τύχης. εἴτα τί; ἀναπιδῶσι, ἢ συμπλέκοντι
 αὐτοῖς, ἔ κολακίαι, ἔ ἀξίαι παρ' αὐτὰς μύθιν,
 λέγουσιν ὅτι βίον ἔχουσιν ἡδύ, ἔ ἄπονον, ἔ κκο-
 πάθῃαν ἔχοντα κ' δ' ἐμίαν. εἰάν οὐκ τις πλοῦτος ἔστω
 αὐτῶν εἰς τὴν ἡδύπάθῃαν, μέχει μὲν πινθὴ ἡδεῖα
 δοκεῖ εἶναι ἢ ἀγαθὴ, ἔως αὐτὸ γαλίζῃ τ' ἀνθρώ-
 πον, εἴτ' οὐκ ἔστιν. ὅταν γὰρ ἀνανήψῃ, αἰσθάνεται
 ὅτι

βίβλιν

128
129

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

ὅτι οὐκ ἠθίεν, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς καθιθίετο, καὶ ὑ-
 βείζετο, διὸ καὶ ὅταν ἀναλώσῃ πάντα, ὅσα ἔλαβε
 παρὰ τῆς Τύχης, ἀναγκάζεται πύττης τῆς γυ-
 ναιξὶ δαλῶειν, καὶ παῖδ' ἐπομύειν, καὶ ἀχρημο-
 νεῖν, καὶ ὅσα τέτοις παρὰ πλῆσι. ὅταν οὖν πάντα
 αὐτοῖς ἀπλείπῃ, παρὰ δίδονται τῇ Τιμωρίᾳ. πρία
 δὲ ἐστὶ αὐτῆ; ὁρᾷς ὁπίσω τί αὐτῶν, ἔφη, ὥσπερ θύ-
 ριον μικρὸν, ἐξ τόπον σενόν τινα, καὶ σκοτηνόν; ἐκθεῶ
 ἐγὼ αἰκῆς αἰσχεῖαι, καὶ ῥυπαρῶν, καὶ ῥάκη ἡμφιεσ-
 μέναι δοκεῖσαι σιωεῖναι; καὶ μάλα αὐτῆς ποίνω, ἔφη, ἢ
 μὴ πῶ μάστιγα ἔχουσα, καλεῖται Τιμωρία. ἢ ἢ πῶ
 κεφαλῶν ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, Λύπη. ἢ ἢ τὰς τρί-
 χας τίλλουσα ἑαυτῆς, Οδυῖη. ὁ δὲ ἀπὸ ἔτῳ ὁ
 παρεσηκῶς αὐτῆς, δυσδῆς τις καὶ λεπτός, καὶ γυ-
 μνός, ἐμὴ τῶν τῶν ὁμοία αὐτῶν αἰσχεῖ καὶ λεπτή, τίς
 ἐστίν; ὁ μὲν Οδυρμός καλεῖται, ἔφη, ἢ ἀδελφὴ αὐτῆς
 Αθυμία. τέτρεσ οὖν παρὰ δίδονται, καὶ μὴ τέτων Συμ-
 βιοῦ πρῶτον μὲν. εἶτα πάλιν ἐνταῦθα εἰς ἕτερον
 οἶκον ῥίπτεται εἰς τὴν Κοινῶν δαιμονία, καὶ ὥστε τὸν
 λοιπὸν βίον κατασφίθει ἐν πάσῃ κοινῶν δαιμονία, αὐ-
 μη

Π Ι Ν Α Ξ.

μη Μετανοια αὐτῶ ἀπὸ τῆς Τύχης σω ἀντήση. εἴτοι
 τί γίγνεται; εἰ μὴ Μετανοια αὐτῶ σω ἀντήση, ἔξαι-
 ρει αὐτῶν ἐκ τῶν κακῶν, καὶ σωίσεισιν αὐτῶ ἑτέραν
 δόξαν, ἢ Επιθυμίαν, πῶ εἰς τὴν ἀληθινὴν Παι-
 δείαν ἄγουσιν. ἀλλὰ ἢ καὶ τὴν εἰς τὴν Ψευδοπομα-
 δείαν καλεσθῆναι. εἴτε τί γίγνεται; εἰ μὴ φησι
 τὴν δόξαν πῶ τὴν σωδέξεται, τὴν ἄγουσιν αὐ-
 τὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, καθαρεῖς ἑαυ-
 τῆς ζώσεται ἢ μακάριον ἢ δὲ δαίμων γίγνεται ἐν
 παντὶ τῷ βίῳ. εἴ μὴ, πάλιν πλανᾶται ὑπὸ τῆς
 Ψευδοδοξίας. ὡς ἡ ῥοκλεις, ὡς μέγας ὁ κίνδυνος
 ἄλλο ἔστι. ἢ ἢ Ψευδοπομαδεῖα ποία ἐσιν, ἐφω
 ἐγώ. ἔχ ὁρᾶς τὸν ἕτερον πείβολον ἐκείνον; καὶ μά-
 λα, ἐφω ἐγώ. ἐκ τῶ ἔξω τοῦ πείβολου πῶ τὴν
 εἰσοδον γυνή τις ἔστηκεν, ἢ δοκεῖ πάντι καθαρεῖ ἢ
 ὅτακτος εἶναι; ἢ μάλα πῶ τὴν ποίνω οἱ πολλοὶ ἢ
 εἰσῆοι τῶν ἀνθρώπων Παιδείαν καλοῦσιν. σὺκ ἐστὶ
 ἢ, ἀλλὰ Ψευδοπομαδεῖα, ἐφη. οἱ μὴ τοὶ ζωζόμενοι ὁ-
 πότεν βέλωνται εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν ἐλ-
 θεῖν ὡς πρῶτον πῶ γίγνονται πότερον οὐκ ἄλλη
 ὁδὸς

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

ὁδὸς ὅτι ἐστὶν ὅτι τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν ἀγνοοῦσι,
 ἐστὶν, ἔφη. ἔστι δὲ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἔσω τοῦ πειθόλου ἀ-
 νακάμπτοντες, τίνες εἰσὶν; οἱ τῆς Ψευδοπαιδείας, ἔ-
 φη, ἐρασταί, ἠπατημένοι, οἰόμενοι μὴ τῆς ἀληθινῆς
 Παιδείας συνομιλεῖν. τίνες οὖν καλεῖντι ἔστι; οἱ
 μὲν Ποιηταί, ἔφη, οἱ δὲ Ῥήτορες, οἱ δὲ Διαλεκτικοί,
 οἱ δὲ Μυστικοί, οἱ δὲ Αἰσθητικοί, οἱ δὲ Γεωμέτραι, οἱ
 δὲ Ασρολόγοι, οἱ δὲ Ἡδονικοί, οἱ δὲ Περιπατητικοί,
 οἱ δὲ Κερπικοί, καὶ ὅσοι ἄλλοι τέτοις εἰσὶ πειθόλου-
 σιοι. αἱ δὲ γυναικες ἐκείναι αἱ δοκῶσι πειθόλου
 ὁμοίαι τῆς πρώτης, ἐν αἷς ἔφη εἶναι τὴν ἀκρα-
 σίαν, ἢ αἱ ἄλλαι αἱ μὴ αὐτῶν. τίνες εἰσὶν, αὐταὶ ἐκεί-
 ναί εἰσιν, ἔφη. πότερον οὖν καὶ ὧδε εἰσπορεύονται, καὶ
 δία καὶ ὧδε. ἀπὸ τῆς δὲ, καὶ ἔχει ὡσπερ ἐν τῷ πρώτῳ
 πειθόλου. πότερον οὖν καὶ αἱ Δόξαι; καὶ ἔφη. ἐπὶ μὲν
 καὶ ἐν τέτοις τὸ πόμα, ὅ ἐστι πειθόλου τῆς Ἀπάτης,
 καὶ ἡ Ἀγνοία μὲν καὶ δία, καὶ μετ' αὐτῆς καὶ ἡ Ἀφρο-
 σιώνη. καὶ ἔμην ἀπέλθῃ ἀπὸ αὐτῶν ἔξω ἡ Δόξα. ἔθ' ἡ
 λοιπὴ Κακία, μέγιστος ἀν' ἀπογόνους τῆς Ψευδο-
 παιδείας, εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν, καὶ
 σπώ-

Π Ι Ν Α Ξ .

πῶσι τὴν πούτε καθαρικὴν δυνάμιν . ἢ ἐκβά-
 λωσι τὰ κακὰ παύθ' ὅσα ἔχουσι , ἢ τὰς Δόξας , ἢ
 τὴν Ἀγροίαν , ἢ τὴν λοιπὴν πᾶσαν Κακίαν . τότε
 οὐδ' ἔτιω σωθήσονται . ὡς δὲ ἢ μύοντες τὸ ἄρ' τῆς Ψυ-
 δοπαγδεῖα , ἔδέποτε ἀπολυθήσονται , ἔῃ ἐκείψει
 αὐτοῦ κακὸν ἔῃ ἐν σκῶς τούτων τῶν μαθημάτων .
 ποία ἔν αὐτῇ ὁδὸς ἐστίν , ἢ φέρουσα ἔπι τὴν ἀληθι-
 νὴν Παιδείαν ; ὁρᾶς , ἔφη , ἄνω τόπον ἵνα ἐκείνοις
 ὅπως ἔδειξαι ἑπικρατοικεῖ , ἀλλ' ἐρημὸν δοκεῖ εἶναι ;
 ὁρᾶ . ἐκθὸν θύρον πῶς μικρὸν , ἢ ὁδὸν ἵνα πρὸς
 τῆς θύρας , ἢ ἵς ἔ πολὺ ὀχλείται , ἀλλὰ πάνυ ὀλί-
 γοι πορεύονται , ὡς περὶ δυσανόδου πῶς ἢ τραχείας
 ἢ πετρώδους εἶναι δοκούσης ; καὶ μάλα , ἔφην . ἐκθὸν
 καὶ βυθὸς ἵς ὑψηλὸς δοκεῖ εἶναι , καὶ ἀνάβασις
 σενὴ πάνυ , καὶ κερμητὸς ἔχουσα ἐνθεν καὶ κείθεν
 βαθεῖς ὁρᾶ . αὐτῇ τοίνυν ἐστὶν ἡ ὁδὸς , ἔφη , ἢ ἀγνοοῦσα
 πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν , καὶ μάλα γε χαλε-
 πὴ πρὸς δεῖν . ἐκθὸν ἔ ἀνω γε πρὸς τὸν βυθὸν ὁρᾶς πί-
 τσαν μεγάλην , ἔ ὑψηλὴν , κύκλῳ ἀπὸ κρημνοῦ ;
 ὁρᾶ , ἔφην . ὁρᾶς ἔν ἔ γνωαῖκας δύο ἰσηκίας ἔπι τῆς

πέτρας

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

πέτρας, λιποθύρας, καὶ ἀσκήσας τῷ σώματι, ἕως
ἐκτετάκασι τὰς χεῖρας περιθύμως; ὁρῶ. ἀλλὰ τινες
καλοῦνται, ἔφλω, αὐται; ἢ μὲν Ἐκκερσία καλεῖται,
ἔφη. ἢ ἡ Καρτερία. εἰσὶ δὲ ἀδελφαί. τί οὖν τὰς χεῖ-
ρας ἐκτετάκασιν ἕτω περιθύμως ὡς ἀκαλοδοσιν;
ἔφη, σὺ ὡς ἀγαθνομήνης ἔπι τὸν τόπον, θάρρειν, καὶ
μὴ ἀποδριλιάν, λέγασθαι, ὅτι βραχὺ ἐπὶ δεῖκαρτε-
ρήσθαι αὐτῶν, εἴτα ἤξουσιν εἰς ὁδὸν καλίω. ὅταν οὖν
ὡς ἀγέωνται ἔπι τὴν πέτραν, πῶς ἀναβαίνουσιν;
ὁρῶ γὰρ ὁδὸν φέρουσι ἐδεμίαν ἐπὶ αὐτῶν. αὐταὶ
ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ περικαταβαίνουσι, καὶ ἔλθουσιν αὐ-
τῶν ἄνω πρὸς ἑαυτάς. εἴτα κελύουσιν αὐτῶν ἀγί-
να πύσασθαι, καὶ μὲν μικρὸν διδῶσιν ἰαχὴν καὶ θάρ-
ρα, καὶ ἐπαγγέλλονται αὐτῶν κατασῆσθαι πρὸς τὴν
ἀληθινὴν Παιδείαν, καὶ δεικνύουσιν αὐταῖς τὴν ὁ-
δὸν ὡς ἐστὶ καλή τε, καὶ ὁμαλή, καὶ ἀπόρροια, καὶ
καθαρά παντὸς κειθῶ, ὡς ἀπερ ὁρᾶς. ἐμφαίνειν δὲ
Δία. ὁρᾶς οὖν, ἔφη, καὶ ἐμπροσθε τοῦ ἄλλου, ἐκείνῃ
τόπον πινά, ὃς δοκεῖ καλὸς τε εἶναι, καὶ λειμωνοειδῆς,
καὶ φωτὶ πολλῶν καταλαμπόμενος; καὶ μάλα κατὰ
νοεῖς

Π Ι Ν Α Ξ.

ἄλλοι οὐκ ἢ ἐν μέσῳ τοῦ λειμῶνος ὁ φείβολον ἕτε-
 ρον ἢ πύλλω ἕτερον; ἔστιν ἔτι. ἀλλὰ τις καλεῖται ὁ
 πύλλω ἔτι; Εὐδαιμόνων οἰκητήριον, ἔφη, ὡς λέγει
 Διφτερίβριον αἱ Ἀρεταὶ πᾶσι, ἢ ἡ Εὐδαιμονία. εἶεν,
 ἔφην ἐγὼ, ὡς καλὸν τὸν τόπον εἶναι. ἐπεὶ ὡς φησὶ
 πύλλω ὄρεος, ἔφη, ὅτι γινώσκεις ἐστὶ καλὴ, ἢ κα-
 θεσηκῆα τὸ πρῶτον, μέση ἢ ἢ κεκρυμμένη ἢ δὴ τῆ
 ἡλικία, πολλὰ ἢ ἔχουσα ἀπὸ πύλλω ἢ κακωπισμὸν; ἔ-
 σθηκε ἢ ὅτι ἔστι ἐπὶ γύλας λίθου, ἀλλ' ἔστι πετραῶνα,
 ἀσφαλῶς κειμένη. Ἐμὲ τούτης ἀλλὰ δύο εἰσι, θυ-
 γατέρες πινές δοκῶσιν εἶναι. ἐμφαίνει ἔτι ἔχειν.
 τῶν πινῶν ἢ μὲν ἐν τῷ μέσῳ, Παιδεία ἔστιν. ἢ ἢ,
 ἀλήθεια. ἢ ἢ Πειθῶ. τί ἢ ἔστι ἐπὶ λίθου, τετραγώ-
 νη αὐτῆ; σημεῖον, ἔφη, ὅτι ἀσφαλῆς τε ἢ βεβαία ἢ
 πρὸς αὐτῆ ὁδὸς ἐστὶ πῶς ἀφικνεύμενοις, ἢ τῶν δι-
 δομένων ἀσφαλῆς ἢ δόσις πῶς λαμβάνουσι. ἢ τίνες
 ἔστιν ἃ δίδωσιν αὐτῆ; Θάρσος, ἢ Αφοβία, ἔφη ἐκεῖ-
 νος. πῶς ταῦτα ἢ τίνες ἔστιν; ἔστιν ἢ, ἔφη, τοῦ μῆνός αὐ-
 ποτε λεινὸν παθεῖν ἐν τῷ βίῳ. ἢ ἔστιν ὡς καλὰ, ἔ-
 φην, τὰ δῶρα. ἀλλὰ τίνος ἔστι ἐξω τοῦ φείβου
 ἔστι

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

ἔσηκεν ἔτως, ὅπως σὺ πρὸς ἀγαθομίαν, ἔφη, θερά-
 πείη, καὶ ποτίζη τὴν καθαρτικὴν δύναμιν, εἴθ' ὅ-
 ταν καθαρθῶσιν, ἔτως αὐτὸν εἰσαγάγη πρὸς τὰς Α-
 ρετὰς. πῶς τοῦτο, ἔφω ἐγώ; εἰ δὲ σωθήμι. ἀλλὰ
 σωθήσῃς, ἔφη. ὡς αὐτὸς εἶπεν φιλοτίμως κάμνον ἐτύγ-
 χανε, πρὸς τὸν ἰατρὸν αὐτὸν ἀπὸ τῆς νόσου, πρὸ-
 τερον καθαρτικῶς ἐξέβαλε πάντα τὰ νοσοποιού-
 ντα. εἶτα ἔτως αὐτὸν ὁ ἰατρὸς εἰς ἀνάληψιν καὶ
 ὑγίαιαν καθέστηκεν, εἰ μὴ ἐπέθετο οἷς ἐπέταπεν, δι-
 λόγως αὐτὸς ἀποδοθεὶς ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου.
 τῶντα σωθήμι, ἔφω ἐγώ. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον,
 ἔφη, ἔπρὸς τὴν παιδείαν ὅταν τις πρὸς ἀγίγνωτον,
 θεράπῃ αὐτὸν, ἔποτίζει τῆς αὐτῆς δυνάμει,
 ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶτον, ἔκβαλε τὰ κακὰ πάντα,
 ὅσα ἔχων ἦλθε. ποῖα τὰ δὲ; τὴν ἄνοιαν, ἢ τὸν
 πλάνον ὃν ἐπεπώκει πρὸς τῆς ἀπάτης, ἢ τὴν ἀλα-
 ζονείαν, ἢ τὴν ἐπιθυμίαν, ἢ τὴν ἀκροστίαν, ἢ τὸν
 θυμὸν, ἢ τὴν φιλαργίαν, ἢ τὰ λοιπὰ πάντα ὧν
 ὧν ἀνεπλήθη ἐν τῷ πρῶτῳ πειθολῶ. ὅταν οὖν
 καθαρθῇ, πρὸς αὐτὸν ἀποστέλλει, ἐνόησον, ἔφη, πρὸς
 τὴν

ἐπιθυμίαν

Π Ι Ν Α Ξ.

τῷ Ἐπισημίῳ, ἢ πρὸς τὰς ἄλλας Ἀρετάς. ποίας
 ταύτας; ἔχ' ὄρας, ἔφη, ἔσω τῆς πύλης χορὸν γυμνα-
 κῶν, ὡς βεβηθεὶς δοκῶσιν εἶναι, ἢ ἄλλοι, ἢ ἢ σπ-
 λῶ ἀπεύφερρον ἢ ἀπὸ τῶν ἔχουσιν. ἐπιτεὺς ἀπλοῶ-
 σοί εἰσι. ἢ ἔδαμῶς κκακῶπις μὲν αἰ ὡσπερ αἱ ἄλλ-
 λαι; ὄρα, ἔφη. ἀλλὰ τίνας αὐτῶν καλεῖνται; ἢ μὲν
 ἢ πρῶτη Ἐπισημία, ἔφη, καλεῖται. αἱ ἢ ἄλλαι ταύτης ἀ-
 δελφαί, Ἀνδρεία, ἢ Διήμοσιων, Καλοκαγαθία,
 Σωφροσιων, Εὐταξία, Εὐδοτεία, Εγκρατία, *Ζουβος*
 Πραότης. ὡ κακῶπις, ἔφη ἔγωγε, ὡς ἐν μεγάλῃ
 ἐλπίδι ἐσμὲν. εἰ σιωπῆτε, ἔφη, ἢ ἔξιν πεποιήσοθε
 ὧν ἀκρέτε, ἀλλὰ πρὸς ἔξομῳ ὡς μάλισσά, ἔφη ἔ-
 γωγε. ποιηαρεν, ἔφη, σωθήσεθε. ὅταν ἐν πρὸς ἀλάβω-
 σι αὐτὸν αὐτῶν ποδ' ἀπάγχασι; πρὸς τῷ μητέρῳ; ἔ-
 φη. αὐτῆ ἢ τίς ἐστιν; Εὐδαιμονία, ἔφη. ποία δέ ἐστιν αὐ-
 τη; ὄρα, τῷ ὀδὸν ἐκείνῳ, τῷ φέρουσιν ὅτι τὸ ὑ-
 ψηλὸν ἐκείνο, ὃ ἐστιν ἀκρόπολις τῶν περὶ βόλων πάν-
 τῶν; ὄρα, ἔχ' ἐν ὅτι ἔπερὶ πύλαις γυμνὴ καθεστηκῆα
 βεβηθεὶς πρὸς κακῶπις ὅτι θρόνον ὑψηλῶ, κκακῶπις μὲν ἢ
 ἐλαθέρω, ἢ ἀπεύφερρος, ἢ ἔσεφανωμὲν ἢ σε-

B

Φάνω

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

Φάνω δ' ανθεϊ πάνυ καλῶς ; ἐμφαίνει δ' ἔτως ἔχειν
αὐτὴ τοίνυν ἐστὶν ἡ Εὐδαιμονία, ἔφη. ὅταν οὐκ ᾧ δέ
πιστῶν ἀγένηται, τί ποιεῖ ; σεφανοῖ αὐτὸν, ἔφη, τῆ ἐ-
αυτῆς δυνάμει ἡ Εὐδαιμονία, ἢ αἱ ἄλλα πάσαι Α-
ρεταί, ὡς περ σὺ νενίκηκός τας σὺ μέγιστος ἀγῶ-
νας, καὶ ποῖος ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτός, ἔφλω ἐγώ ;
σὺ μέγιστος, ἔφη. ἢ τὰ μέγιστα θηρία, ἃ πρῶτον
αὐτὸν κατήσθιε, ἢ ἐκόλαζε, ἢ ἐποίει δέλλον. ταῦτα
πάντα νενίκηκε, ἢ ἀπέρριψεν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ κερσά-
τηκεν ἑαυτῶν, ὡς ἐκείνων νῦν τέτω δαδύεσι, κατὰ
περ ἔτ' ἐκείνοις πρῶτον. ποῖα λέγεις ταῦτα τὰ
θηρία ; πάνυ γὰρ ἑπιθυμῶ ἀκῆσαι. πρῶτον μὲν, ἔφη,
τὴν Αἰγυπτιαν, ἢ τὸν Πλάνον. ἢ εἰ δοκεῖ σοι θηρία ταῦ-
τα εἶναι, ἢ πόνηρος γέ, ἔφλω ἐγώ εἴτα τὴν Λύωιν, ἢ
τὸν Οδυρμόν, ἢ τὴν Φιλαργυρίαν, ἢ τὴν Ακρο-
σίαν, ἢ τὴν λοιπὴν ἀπαισιν κακίαν. πάντων τέτων
κερστέει καὶ ἐκερστέειται ὡς περ τὸ πρῶτον. ὡ κα-
λῶν ἔργων, ἔφλω ἐγώ, καὶ καλίστης νίκης. ἀλλ' ἐκεῖ-
νο ἔτι μοι εἶπε, τίς ἡ δυνάμις τοῦ σεφάνος ᾧ ἔφης
σεφανοῖ αὐτὸν ; εὐδαιμονική, ὡ νεανίσκε. ὁ γὰρ
σε-

σεφανωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνάμει, ὡς δυνάμει γίνεται
 καὶ μακάριος, ὅστις ἔχει ἐν ἑτέροις τὰς ἐλπίδας
 τῆς δυνάμειος. ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ, ὡς καλὸν τὸ νίκημα
 λέγει. ὅταν ἡ σεφανωθῆ, τί ποιεῖ. ἢ ποῖ βαδίζει; ἄ-
 γουσιν αὐτὸν, ἔπολαβοῦσα αἱ ἀρεταὶ πρὸς τὸν
 τόπον ἐκεῖνον ὅθεν ἦλθε πρῶτον, καὶ δεικνύου-
 σιν αὐτῷ ὅτι ἐκεῖ ἀφαιρέσονται, ὡς κακῶς καὶ
 ἀθλιῶς ζῶσι, καὶ ὡς ναυαγοῦσιν ἐν τῷ βίῳ. καὶ
 πλανῶνται καὶ ἀγονταὶ κατακρησθημένοι, ὡς περὶ
 ἐπὶ πολεμίων. οἱ μὲν ἐπὶ Ἀκροσίας, οἱ ἢ ἐπὶ Ἀ-
 λαζονείας, οἱ ἢ ἐπὶ Φυλαργυρίας, ἕτεροι ἢ ἐπὶ Κε-
 νοδοξίας, οἱ ἢ ἐπὶ ἑτέρων κακῶν, ἐξ ὧν ἔδυναντο ἐκ-
 λδοῦν ἑαυτοὺς τῶν δεινῶν, οἷς δέδενται, ὡς ἐπὶ ζωτικῶν,
 καὶ ἀφικέσθαι ὧδε. ἀλλὰ ταρσίζονται ἀπὸ παντὸς ἔ-
 βίου. τοῦτο ἢ πάχουσι, ἀλλὰ τὸ μὴ δυνάσθαι τι ἐν-
 θάδε ὁδὸν εἶρεῖν. ἐπελάθοντο γὰρ τὸ πρῶτον τοῦ δαίμα-
 νος πρὸς αὐτοὺς. ὁρῶν μοι δοκεῖς λέγειν. ἀλλὰ καὶ τοῦ-
 το πάλιν ἀπορῶ, ἀλλὰ τί δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν τό-
 πον ἐκεῖνον αἱ ἀρεταὶ, ὅθεν ἦκει τὸ πρῶτον; ὅτε
 ἀκροῦσθε ἡδεῖ, καὶ ἠπήσατο, ἔφη, καὶ τῶν ἐκεῖ, ἀλλ'

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

ἐνεδοίαζε, καὶ Διὰ τὴν Ἀγνοίαν καὶ τὸν Πλάνον, ὃν
 δὴ ἐπεπόκει, τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ ἐνόμιζεν ἀγαθὰ εἶ-
 ναι, καὶ τὰ μὴ ὄντα κακά. διὰ καὶ ἔζη κακῶς, ὡσπερ οἱ
 ἄλλοι οἱ ἐκεῖ Διὰ τρέποντες. νυνὶ δ' ἀπληφῶς τὴν
 ἑπισημίαν τῶν συμφερόντων, αὐτὸς τε καλῶς ζῆ καὶ
 τέτρε θεωρεῖ ὡς κακῶς πελάσσειν. ἐπεὶ δ' ἀν' ἐν θεω-
 ρήσῃ πάντα τι ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ὅπως ἀν' βέλητι,
 ἔφη· πανταχῶς γὰρ ἐσὶν αὐτῷ ἀσφάλεια ὡσπερ τὸ κω-
 ρύκιον ἄτρον ἔχοντι. καὶ πανταχῶς δ' ἀν' ἀφίκτηται,
 πάντα καλῶς βιώσει μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ἔπο-
 δλέξονται γὰρ αὐτὸν ἀσμελῶς πάντες, καθάπερ τὸν
 ἰατρὸν οἱ πάροντες. πότερον ἐν κακείνας τὰς γυναι-
 κας, αὐτὸς ἔφησθε θερία εἶναι σὺν ἐπιφοβεῖται, μή τι πά-
 ρθῃ ἔπο' αὐτῶν; ἔην, ἔ μὴ διοχληθήσεται ἔτε ἔπο' Ο-
 δωῆς, ἔτε ἔπο' Λύπης, ἔτε ἔπο' Ἀκροσίας, ἔτε
 ἔπο' Φιλαργυρίας, ἔτε ἔπο' Πενίας, ἔτε ἔπο' ἄλλης
 κακοῦ δ' ὀλεός. ἀπάντων γὰρ κυριώει, καὶ ἐπάνω πάν-
 των ἐσὶ τῶν πρῶτερον αὐτὸν λυπέντων. καθάπερ οἱ
 ἐχίδνηκτοι. τὰ γὰρ θερία δὴ ὡς πάντας σὺν ἄλλης
 κακοποιῶντα μέχρι θανάτου, ἐκείνης δ' λυπεῖ, Διὰ

τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτοῦ τοῦτο. καὶ τοῦτον ἔχον
 λυπεῖ, ἀλλὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον. καλῶς ἐμοὶ δο-
 κεῖς λέγειν. ἀλλ' ἐπι τοῦτο μοι εἶπε, τίνες εἰσὶν ἔτι οἱ
 δοκῶντες ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆς βενθῆς πηδραγίνεσθαι; καὶ
 οἱ αὐτῶν μὲν ἐσεφανωμένοι, ἐμφασιν ποιεῖσιν δι-
 φροσύνης τινός· οἱ ἢ ἀσεφάνωτοι, οἱ μὲν ἀπεγνωσ-
 μένοι, καὶ τὰς κνήμας καὶ τὰς κεφαλὰς διοκῶσι τε-
 τείσθαι, κατέχονται ἢ ὑπὸ γυναικῶν πινῶν; οἱ μὲν
 ἐσεφανωμένοι, σεσωσμένοι εἰσὶ πρὸς τὴν Παιδείαν,
 καὶ διφροῖνονταί τετυχηκότες αὐτῆς. οἱ ἢ ἀσεφά-
 νωτοι; οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ τῆς Παιδείας ἀνα-
 κάμπησι, κακῶς καὶ ἀδελίως ἀφαιρέμενοι. οἱ ἢ
 ἀποδεδεικνυκότες, καὶ ἀναβεβηκότες πρὸς τὴν
 καρτερίαν, πάλιν ἀνακάμπησι, ὥστε πλανῶνται ἀνο-
 δία. αἱ ἢ γυναικες αἱ μὲν αὐτῶν ἀκροατοῦσσι, τίνες εἰ-
 σὶν αὐταί; Λύπαι, ἔφη, καὶ Οδυῖαι, καὶ Ἀθυμῖαι, καὶ
 Ἀδοξῖαι, καὶ Ἀγνοῖαι. πάντα κακὰ λέγεις αὐτοῖς ἀ-
 κροαθεῖν. νῆ δία πάντα, ἔφη, ἀκροαθεῖσιν, ὅταν ἢ ἔ-
 ρι πηδραγένωνται εἰς τὸν πρῶτον πείβολον πρὸς
 τὴν Ἡδυσπάρθον, καὶ τὴν Ἀκροσίαν, ἔχει αὐτοῦ αἰ-
 τῶν-

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

πᾶντων, ἀλλ' οὐ κακῶς λέγῃσι καὶ τὴν Παιδείαν, καὶ
 οὐδ' ἐκείσε βαδίζοντας, ὡς Τηλαίπωροι καὶ ἄθλιοί
 εἰσι, καὶ κακοδαίμονες, οἱ τὸν βίον τὸν παρ' αὐ-
 τοῖς ἀπολιπόντες, κακῶς ζῶσι, καὶ οὐκ ἀπολαύουσι
 τῶν παρ' αὐτοῖς ἀγαθῶν. ποῖα ἢ λέγῃσιν ἀγαθὰ εἶ-
 ναι; τὴν Ἀσωπίαν, καὶ τὴν Ἀκροσίαν, ὡς εἶποι αὐ-
 τὸς ἔπι κεφαλαίῳ. τὸ γὰρ οὐχ οὐδὲν βοσκημάτων
 τρόπον, ἀπολαύουσιν μεγίστων ἀγαθῶν ἠγχιώτα εἶναι.
 αἱ ἢ ἕτεροι γινώσκουσιν αἱ ἐκείθεν πῶς ἀγνοοῦμαι, ἰ-
 λαροί τε καὶ γελῶσι, τίνες καλοῦνται; Δόξαι, ἔφη.
 καὶ ἀναγοδοῦσι πρὸς τὴν Παιδείαν οὐδ' εἰσελθόν-
 τας πρὸς τὰς Ἀρετάς, ἀνακαμπήσιν, ὅπως ἕτερος
 ἀγάγῃ καὶ ἀναγγείλωσιν, ὅτι διδασκόμενος ἤδη
 γέγονασιν, ὅς τότε ἀπήγαγον. πότερον οὖν, ἔφην ἐ-
 γὼ, αὐτὴν εἶσω πρὸς τὰς Ἀρετάς εἰσπορεύονται; ἔ-
 φη, ὄχι. εἰ γὰρ θέμις Δόξαν εἰσπορεύεσθαι πρὸς τὴν Ε-
 πημίην, ἀλλὰ τῇ Παιδείᾳ πῶς διδασκόμενοι αὐτὸς.
 εἶτα ὅταν ἡ Παιδεία πῶς λάβῃ, ἀνακαμπήσιν
 αὐτὴν πάλιν ἄλλος ἄξουσι ὡς περὶ αἱ νῆες τὰ φορ-
 τία ἐξελομένη πάλιν ἀνακαμπήσιν, καὶ ἄλλων
 τί-

ΠΙΝΑΞ

είνων γαμίζονταυ ταῦτα μὲν δὴ καλῶς μοι δοκεῖς
 ἔφω, ἐξηγήσασθαι. ἀλλ' ἐκείνο εὐδέπω ἡμῖν δεδήλω-
 κας, τί προσάττει τὸ Δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευόμενοις
 εἰς τὸν βίον ποιεῖν; θαρρῆν; ἔφη. διὸ καὶ ὑμεῖς θαρρῆ-
 στε· πάντα γὰρ ἐξηγήσομαι, καὶ εἴην πρὸς ἀλείψω. κα-
 λῶς λέγεις ἔφω ἐγώ. ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα πάλ-
 λιν, ὄρατε, ἔφη, τὴν γυναικα ἐνείνλω, ἢ δοκεῖ τυ-
 φλήης εἶναι, καὶ ὅτι λίθος στρογγύλος ἐστίναι. ἰὼ καὶ
 ἄρα ὑμῖν εἶπον ὅτι Τύχη καλεῖται; ὄρα μὲν.
 ταύτη κελούει, ἔφη, μὴ πτεύειν, καὶ βέβαιον
 μηδὲν πτεύειν, μηδὲ ἀσφαλές ἔχειν ὅ, πᾶν
 παρ' αὐτῆς λάβη τις, μηδὲ τις, μηδὲ ὡς ἴδρα ἡγεῖσθαι.
 εἴην γὰρ κωλύει ταῦτα πάλιν ἀφελέσθαι, καὶ ἑτέρω διδόν-
 ναι· πολλὰ κίς γὰρ εἴωθε ποιεῖν. καὶ ἄρα ταύτῃ εἰν ἢ
 αἰτίαν κελούει πρὸς τὰς ἑαυτῶ δόσεις ἡτίες γίνεσθαι,
 καὶ μήτε χαίρειν ὅταν δίδω, μήτε ἀθυμεῖν ὅταν ἀφέ-
 ληθῇ, καὶ μήτε ψέχην αὐτῶ, μήτε ἐπαυνεῖν. εἴην γὰρ ποιεῖ
 μὲν λογισμῶ. ἀλλ' εἰ καὶ καὶ ὡς ἔτυχε πάντα, ὡσπερ
 πρῶτον ὑμῖν ἔλεξα. ἄρα τῶ γὰρ εἰν τὸ Δαιμόνιον κε-
 λούει μὴ θαυμάζειν, ὅ, ἵα αὐτῆς αὐτῆς μηδὲ γίνεσθαι

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

ὁμοίει τοῖς κακοῖς τεραπέζιταις. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, ὅταν
 μὴ λάβωσι τὸ ἀργύριον πῶρα τῶν αὐθρόων, χαί-
 ρουσι, καὶ ἴδιον νομίζουσιν εἶναι. ὅταν ᾗ ἀπιπυτωνται, ἀ-
 γανακτῶσι καὶ δεινὰ οἶον ᾗ πεπονθέναι, ἔμνημονδύου-
 πες ὅτι ὅτι τῷ ἐλάβον τὰ θεμάτα, ἐφ' ᾧ ἔην κω-
 λυεῖν τὸ θεμάτον πάλιν κημίσαοται. ὡσαύτως πίνων
 κελδεῖ ἔχειν τὸ δαιμόνιον, καὶ πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς
 δόσιν. καὶ μνημονδεῖν, ὅτι τοιαύτῳ ἔχει φύσιν ἢ
 τύχη ὥστε ἀδέδλωκεν ἀφελέοται, καὶ ταχέως πάλιν
 δεῖναι πολλαπλάσια. αὐθις ᾗ ἀφελέοται, ἀδέδλω-
 κεν. ἔμόνον ᾗ, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς πέρχοντα. ἀγὼν δι-
 δῶ, κελδεῖ λαμβάνειν παρ' αὐτῆς, καὶ σωτόμως ἀ-
 πελθεῖν ἔχοντα πρὸς τὴν βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ δό-
 σιν. πῶς τῷ τῷ, ἐφίω ἐγώ; καὶ λήψοντα πῶρα τῆς
 παιδείας, καὶ ἀφασωθῶσιν ἐκεῖ. αὐτῆς ἐν πῶς ἐστιν; ἢ
 ἀληθῆς ἐπιστήμη, τῶν συμφερόντων, καὶ ἀσφαλῆς δό-
 σις. καὶ βεβαία, ἔαμετάβλητη. φύσιν ἐν κελδεῖ
 σωτόμως πρὸς τῷ τῷ. καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς τὰς
 γλυκῆσ ἀνεῖνας αὐτῆς καὶ πρὸς τὸν εἶπον. ὅτι ἀκροασία
 καὶ ἡδυπαθία καλεῖνται, καὶ ἐντεύθεν κελδεῖ σωτό-
 μως

Π Ι Ν Α Ξ

μως ἀποκλάττειται, ἢ μὴ πιστεύειν μηδ' αὐτῆς μη-
 ῆν, ἕως αὐτὸς πρὸς τὴν Ψευδοπαιδείαν ἀφίκωνται. κε-
 λδεῖ δὲ αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐνδιδομέναι, ἢ λαβεῖν
 ὅ, τι αὐτὸν ἐβέλωνται παρ' αὐτῆς, ὡς περὶ ἐφόδιον. εἴτε ἐν-
 τεύθει ἀπέναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν σω-
 τώμως ταῦτ' ἐστίν, ἢ πρὸς τὸ Δαιμόνιον. ὅστις τοί-
 νυν παρ' αὐτὰ τί ποιεῖ ἢ πρὸς τὴν κακῶς. ἀπὸ πλυτῆ κακῶς
 κακῶς. ὁ μὲν δὲ μὲν, ἢ ξένοι, ὁ ἐν τῷ πίνακι,
 ποιῶν ἡμῖν ἐστίν. εἴ ἢ δὲ τι πρὸς τὴν ἀλήθειαν πρὸς ἐ-
 κάστ' ἑκείνων, ἔδειξέ μοι ἐγὼ γὰρ ὑμῖν φράσω. κα-
 λῶς λέγεις, ἐφίλω ἐγώ. ἀλλὰ τί κελδεῖ αὐτῶν τὸ
 Δαιμόνιον λαβεῖν πρὸς τῆς Ψευδοπαιδείας; ταῦτ'
 ἢ δοκεῖ δὲ χρῆσαι εἶναι ταῦτ' ἐν τῶν ἐσὶ, γράμματ',
 ἔφη, ἢ τῶν ἄλλων μαθημάτων. ἢ ἢ Πλάτων φησὶν ὡ-
 σαι χαλινῶν πινθὶ δυνάμιν ἔχειν τοῖς νέοις, ἵνα μὴ
 εἰς ἑτέρας πεισῶν. πότερον ἢ ἀνάγκη ταῦτα λα-
 βεῖν, εἰ μέλλοι τις ἔξειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παι-
 δείαν, ἢ ἢ ἀνάγκη μὲν ἔδειξαι, ἔφη. χρῆσιμα μὲν
 ποιῶν. πρὸς ἢ τὸ βελτίους γινέσθαι ἢ ἐν συμβάλλεται
 ταῦτα. ἢ ἢ ἀρετῆς λόγος ταῦτα χρῆσιμα εἶναι, πρὸς τὸ

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

βελτίους γυέας ἀνδρας ; ἐστὶ γὰρ ἢ ἀνδρῶν τέτων βελ-
 τίους γυέας. ὁμῶς ἢ ὅτι ἀλλήλα κακείνα ἐσιν. ὡς γὰρ
 δι' ἐρμιωέως συμβάλλομεν τὰ λεγόμενά ποτε , ὁ-
 μῶς μὲν ποιγε ὅτι ἀλλήλων ἢ ἡμᾶς αὐτοῦ τινὲ
 φωνίῳ ἀκρεβετέραν ἔχειν, αὐτὴν ἢ πωρήκαμεν. ἔτω ἄ-
 νδρῶν τέτων τῶν μαθημάτων ἔξῃ κωλύσι γυέας.
 πότερον ἔξῃ πρὸς ἔχουσιν ἔτσι οἱ μαθηματικοί, πρὸς
 τὸ βελτίους γυέας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; πῶς μέλ-
 λουσι πρὸς ἔχειν. ἐπεὶ δὲ φαίνονται ἡπατημένοι πρὸς
 ἀγαθῶν ἢ κακῶν, ὡς πρὸς οἱ ἄλλοι, ἔξῃ κατεχόμενοι
 ὑπὸ πάσης κακίας, ἔξῃ γὰρ κωλύει εἶδέναι μὲν γράμ-
 ματα, ἔξῃ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα. ὁμοίως ἢ
 μέθοσον ἔξῃ ἀκρεβητῆ εἶναι, ἔξῃ φελαίργυρον, ἔξῃ ἀδίκον, ἔξῃ
 πρὸς ὁλιότητι, ἢ τὸ πρὸς ἀφρονα. ἀμέλει πολλὰς
 ποιήτας ἐσὶν ἰδεῖν. πῶς οὐκ ἔτσι πρὸς ἔχουσιν, ἔφη, εἰς
 τὸ βελτίους ἀνδρας γυέας, ἔξῃ ἢ τέτων τῶν μα-
 θημάτων ; ἔξῃ ἢ φαίνεται ἔξῃ τέτων τῶν λόγων.
 ἀλλὰ τί ἐσὶν ἔξῃ ἐγὼ, τὸ αἴτιον; ὅτι ἐν τῷ δόξτε-
 ρω πρὸς ὁλιότητι ἀφρονα, ὡς πρὸς ἐγγίζοντες
 πρὸς τινὲ ἀληθινὴν Παιδείαν, ἢ τί τῶν ὁφει-
 λῶν

λεῖ

Π Ι Ν Α Ξ.

λει αὐτοῦ, ἔφλω; ὅταν πολλάκις ἐσὶν ἰδεῖν παρὰ
 γομῶν ἐκ τοῦ πρώτου πειβόλου ὑπὸ τῆς Ακρο-
 σίας, καὶ τῆς ἄλλης κακίας εἰς τὸν τρίτον πειβόλον,
 πρὸς τὴν Παιδείαν τὴν ἀληθινὴν, οἱ τέτταρτοι οὗτοι
 μαθηματικὸς παρὰ πλάττων. ὡς πῶς ἐπὶ πρὸς ἕχ-
 σιν, ἄρα ἢ ἀκίνητοί, ἢ δυσμαθέστεροί εἰσι. πῶς,
 ἔφλω, ποῦτ' ἐγώ; ὅποιοι ἐν τῷ δευτέρῳ πειβόλῳ. εἰ
 μὴ ἄλλο, πρὸς ποιουμένη γε ἄπιστα οὐκ οἶ-
 δασιν. ἔως δ' αὖ ἔχωσι ταύτην τὴν δόξαν, ἀκινή-
 τος αὐτοῦ ἀνάγκη εἶναι, πρὸς τὸ ὄραον πρὸς
 τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν. εἴτα τὸ ἕτερον ἔχ' ὄραον,
 ὅτι, ἢ αἱ Δόξαι ἐκ τοῦ πρώτου πειβόλου εἰσπορεύον-
 ται πρὸς αὐτοῦ ὁμοίως. ὡς ἔην ἔτι ἐκείνων βελ-
 τίς εἰσιν, εἰ μὴ καὶ τέτοις σωῆ Μεταμέλεια,
 καὶ προφῶσιν ὅτι ἢ Παιδείαν ἔχουσιν, ἀλλὰ ψευ-
 δοπαιδείαν, δι' ἧς ἀπατῶνται. ἔτω καὶ Δρακείμμοιο
 ὅτι αὐτὸς ποτε σωθεῖεν καὶ ὑμεῖς ποίνω, ὡς ξένοι, ἔφη,
 ἔτω ποιῆτε, καὶ ἐν Δρακείμμοιο ποῖς λεγομένοις,
 μέχρ' αὐτὸν ἔξιν λαβεῖν. ἀλλὰ πρὸς τῶν αὐτῶν πολλά-
 κισ δέει ἄπασκοπεῖν, καὶ μὴ Δρακείμμοιο, τὰ ἢ ἀλλὰ
 πᾶ-

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

πάρεργα ἠγήσαοθ'. εἰ δὲ μή, εἴην ὄφελ' ὅτι ἐσμεῖν νυῖ
 αἰκνέτε. ποιήσουμεν τοῦτο δὲ ἐξήγησεν, πῶς ὅσα ἐσὶν ἀ-
 γαθὰ, ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι ὡρᾶ τῆς Τύ-
 χης; οἷον τὸ ζῆν, τὸ ὑγαίνειν, τὸ πλετεῖν, τὸ εὐδο-
 ξεῖν, τὸ τέκνα ἔχειν, τὸ νικᾶν, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα τέ-
 τοις ὡρᾶ πηλίσια; ἢ πάλιν τὰ ἐναντία πῶς ὅσα ἐστὶ
 κακά; πάννυ γὰρ ἡμῖν ὡρᾶ δόξον ἢ ἄπιστον δοκεῖ τὸ
 λεγόμενον. ἄγε τοίνυν πρῶτον, ἔφη, ἀποκρίνασθε τὸ
 φαινόμενον, πρὶν ὧν αὐτὸς ἐρωτᾷ, ἀλλὰ ποιήσω τοῦ-
 το, ἔφην ἐγώ. πότερον εἴην καὶ κακῶς τις ζῆ, ἀγαθὸν
 ἐκείνο; ἢ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακὸν, ἔφην ἐγώ. πῶς οὖν
 ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ ζῆν, ἔφη, εἴπερ τέτω ἐστὶ κακὸν, ὅτι τοῖς
 μὲν κακῶς ζῶσι κακὸν μοι δοκεῖ εἶναι, τοῖς δὲ καλῶς
 ἀγαθόν. ἢ κακὸν ἄρα λέγεις τὸ ζῆν καὶ ἀγαθὸν εἶναι;
 ἐγωγε. μὴ εἴναι ἀπίθανως λέγε. ἀδύνατον γὰρ, τὸ αὐτὸ
 πᾶν ἢ κακὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι. εἴτω μὲν γὰρ καὶ
 ὠφέλιμον ἢ βλαβερόν αὐτὸ εἴη, ἢ αἰρετόν ἢ φακτόν
 ἄμα αἰεὶ ἀπίθανον μὲν. ἀλλὰ πῶς, εἰ τὸ κακῶς ζῆν,
 ὧ αὐτὸ ὑπάρχει, κακὸν πᾶν ὑπάρχει ἐν τῷ, κακὸν
 αὐτὸ τὸ ζῆν ἐστίν; ἀλλ' ἐπὶ αὐτὸ, ἔφη, ὑπάρχει τὸ ζῆν
 τῷ

Π Ι Ν Α Ξ .

τῷ κακῶς ζῆν. ἢ ἔσοι φαίνε); ἀμέλει ἔδ' ἐμοὶ δοκεῖ
 τὸ αὐτὸ εἶναι. τὸ τοίνυν ζῆν ἔκακόν ἐστιν. ἔπει εἰ καὶ
 κακόν, τοῖς ζῶσι καλῶς κακόν δὴ ἐπαῖρχειν ἔπει τὸ
 ζῆν αὐτοῖς ἐπαῖρχειν, ὅπερ ἐστὶ κακόν· ἀληθῆ μοι δο-
 κεῖς λέγειν. ἔπει τοίνυν ἀμφοτέροις συμβαίνει τὸ ζῆν,
 καὶ τοῖς κακῶς ζῶσιν, καὶ τοῖς καλῶς, ὅση αὖ εἴη ἔτε
 ἀγαθὸν τὸ ζῆν, ἔπε κακόν. ὡσπερ ἔῃ τὸ τέμνειν, καὶ
 κτείνειν, ἐν τοῖς ἀρρώσυσσιν ἐστὶ νοσερὸν καὶ ὑγιαίνον. ἔ-
 κθιῦ ἔτω καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆν ἐστὶ τὰ ταῦτα. σὺ τοίνυν ἔτω
 θεωρήσον, πότερον αὖ βέλιοιό ζῆν κακῶς, ἢ ἀποθανεῖν
 καλῶς ἢ ἀνδρίως; ἀποθανεῖν ἐγὼ γε καλῶς. ἔκθιῦ
 ἔῃ τὸ ἀποθανεῖν κακόν ἐστιν, εἰ περ αἰρετώτερον ἐστὶ
 πολλάκις πρὸ ἀποθανεῖν τοῦ ζῆν. ἐστὶ ταῦτα. ἔκθιῦ ὁ
 αὐτὸς λόγος ἢ καὶ πρὸς ὑγιαίνειν, καὶ νοσεῖν. πολλάκις
 γὰρ ἔσφαιρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τὸναντίον, ὅσω ἢ
 πλείσσις τοιαύτη ἀληθῆ λέγεις. ἀγε δὴ, σκεψώμεθα
 καὶ πρὸς πλεῖν ἔτως, εἴγε θεωρεῖν ἐστὶν ὡς πολλά-
 κισ ἐστὶν ἰδεῖν ἐπαρχόντά πινι πλοῦτον, κακῶς ἢ
 ζῶντα πλοῦτον καὶ ἀθλίως, καὶ διὰ πολλὰς γε. ἔκθιῦ ἔ-
 ῃν τῆσιν ὁ πλοῦτος βοηθεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς. ἔ
 φαί-

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.

Φαίνε), αὐτοὶ γὰρ φαῦλοί εἰσιν. ἔκβν τὸ πρὸς δαίρας εἶ-
 ναι, ἔχ ὁ πλῆτθ εἰοίει, ἀλλὰ ἡ Παιδεία. εἰθὲς γέ. *111*
 τέτρα ἄρα ἔ λόγος πῶς ὁ πλῆτθ ἀγαθὸν ἐστίν, εἴπερ
 ἔ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτ, εἰς τὸ βελτίους εἶναι; φαί-
 νε). ἔ τως ἔ ἵ συμφέρει ἄρα ἐνίοις πλετεῖν, ὅπ αν μὴ
 ὄπισσαν) τῷ πλῆτθ χρηθός. δοκεῖ μοι. πῶς ἐν τούτῳ
 αν πρ κερνεῖ ἀγαθὸν εἶναι, ὁ πολλαῖς ἔ συμφέρει ὑ-
 πάρεχεν ἔ δαμῶς; ἐκθω εἰ μὴ πρ ὄπισσαν) πλῆτθ
 χρηθός καλῶς ἔ ἐμπείρως, ἔ βιώσει). εἰ ἵ μὴ, κα-
 κῶς; ἀληθέστατά μοι δοκεῖς ἔρ λέγειν. ἔ τὸ σωόλον ἵ
 τὸ πρᾶν πῶτα ὡς ἀγαθὰ ὄντα, ἢ ἀλημάζειν ὡς κα-
 κά, ἔρ ἐστὶ τὸ τῶρεθόν σπυ ἀνθρώπος ἢ βλάπτον,
 ὅταν πρᾶσί τε αὐτὰ ἔ οἶόν) ἀφ' ἑτέτων μόνων ἔ-
 δαιμονεῖν, ἢ πᾶνθ' ἐπορμῶως πρᾶτῆσιν ἔνεκα τέ-
 των, ἔ τὰ ἀσεβέστατα δοκθῶτα εἶναι. πῶτα ἵ

πάχουσιν ἀφ' τῆς τοῦ ἀγαθοῦ

unde talis est mortem futuram.
ἀγνοίαν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

inter alios multos usq[ue] Aethiopiis quod
si apud canam cum letissimi fuerit tum
Herodoto scribente solebant igneam
hinc mortui ulnis duob[us] longam e
ligno factam ad speculum in ferebris
praeferi atq[ue] cui libet ex his
protatorib[us] possidere
~~et~~ admonitione hac ~~et~~ ~~atq[ue]~~ ~~indu~~
profecto pulcherrima ac fide digna
quamvis aethiopia consuetudo quia praesentes
admonere voluerunt hic
non aeternae conquisitum conuivium
futurum

hancq[ue] latuam in doctorem uirum
suam eam ob causam ut de hoc
cogitent eo conuenienter
uiuam opus esset ut hic
laudabilis in his regionibus
etiam esset sequere
ista enim abstinentia
Dei solent conuivia habere
ac si illa in aeternum uiuere
deberent

S

Weylandt
Hofen

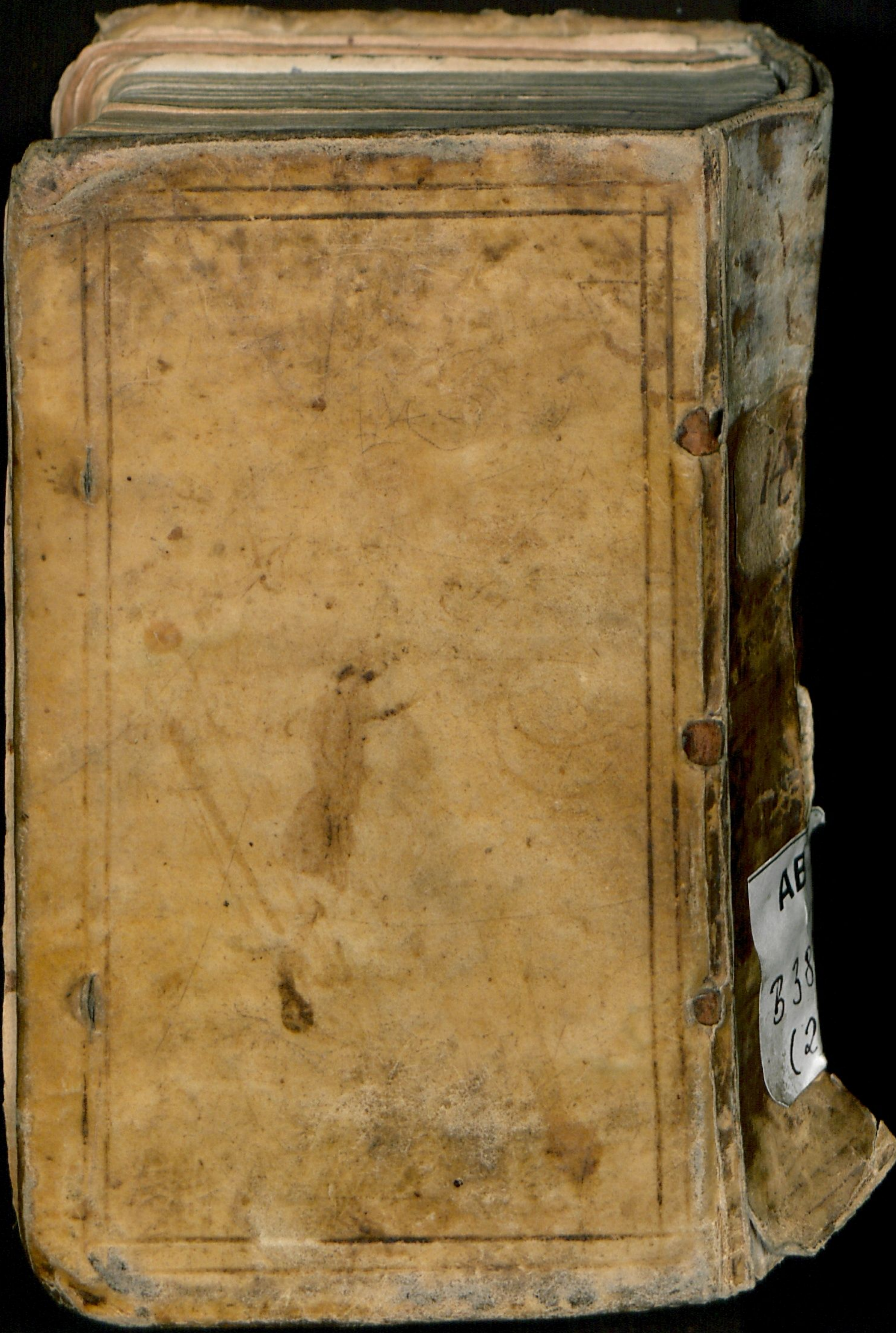
Joannes Jacobus Bressa

AB
338
(2)

Farbkarte #13

B.I.G.

ΠΙΝΑΞ
ΚΕΒΗΤΟΣ
ΘΗΒΑΙΟΥ.

id est,
TABVLA
CEBETIS THEBANI,
DE VITA HVMANA PRV-
denter instituenda.

*In vsum Studiosorum Societatis IESV Gracè
seorsim excusa.*

COLONIAE AGRIPPINAE,
In Officina Bireckmannica, sumptibus
Hermanni Mylij.

ANNO M. DC. XVII.

